

Список використаних джерел

1. Економіка транспортного обслуговування сільськогосподарського виробництва в регіоні: регулювання та розвиток / [Сич Є.М., Чигринець О.А., Шаповал П.Д., Шевчук В.І.]. – К.:КУЕТТ, 2009. – 228 с.
2. Дієсперов В.С. Ефективність виробництва у сільськогосподарському підприємстві: [монографія] / Володимир Дієсперов. – К.:ННЦ ІАЕ, 2008. – 340 с.
3. Економічна ефективність діяльності сільських населених пунктів: стан, проблеми, перспективи / [Березівський П.С., Онисько С.М., Садура О.Б., Березівська О.Й.]. – Львів: ЛДАУ, 2007. – 167 с.
4. Юхновський І.Р. Транспортний комплекс України. Автомобільні дороги: Проблеми та перспективи / Юхновський І.Р., Лебеда Г.Б., Попова Т.І.; за ред. І.Р. Юхновського – К.: ФАДА, ЛТД, 2014. – 176 с.
5. Автомобільний транспорт України: стан, проблеми, перспективи розвитку: Монографія / Державний автотранспортний науково-дослідний і проектний інститут; За заг. ред. А.М. Редзюка. – К.: ДП «ДержавтотрансНДІпроект», 2005. – 400 с.

УДК 727:721:379.8

ОСОБЛИВОСТІ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ ПРИ ПЛАНУВАННІ МОЛОДІЖНИХ ЦЕНТРІВ

Гопцій О.Б. канд. е. н., доцент, Юдіна Д.А. здобувач ВО

Державний біотехнологічний університет,

Youth centers serve as the foundation for educating active and proactive youth who will continue to develop their villages, communities, cities, and Ukraine as a whole. Since premises are essential for the successful implementation of youth policies, we are considering the establishment of youth centers that will locally engage with the youth in settlements.

Сталий розвиток країни та громадянського суспільства є можливим тільки в тому випадку, якщо система формальної і неформальної освіти виховує всебічно розвинену особистість та активного громадянина. З початком повномасштабного вторгнення росії в лютому 2022 року, високий процес активних громадян та представників громадського сектору стали на захист України і почали організовувати волонтерський рух, чи підтримувати інші активності, але мали недостатню свідомість щодо системної політики, законодавства, процесів формування та згуртованості нації. На початку реалізації волонтерських програм і долученні молоді, велику роль зіграла неформальна освіта, яка почала впроваджуватися на *державному рівні* через державні інституції, органи місцевого самоврядування та громадські об'єднання.

На *місцевому рівні* для успішної реалізації молодіжної політики, розвитку молоді і проведенні культурно-освітніх заходів із впровадження процесів підтримки у молодіжному середовищі української ідентичності, необхідно було

шукати ресурси та приміщення. Саме в цьому були основні перепони молодіжного руху. Тому виникла потреба нових будівель для організації громадських локацій.

Молодіжний центр — це форма згуртованості або спеціалізований заклад, де молодь має отримати різноманітні послуги. Ці послуги можуть включати освітні, культурні, спортивні, творчі та інші ініціативи та програми[1]. Молодіжні центри часто створюються з метою забезпечення можливостей для саморозвитку молоді, соціалізації, активного дозвілля, навчання новим навичкам та взаємодії з однолітками і професіоналами в рамках неформальних освітніх програм у різних галузях. Молодіжні громадські організації можуть бути: громадські, урядові, неприбуткові або приватні. Молодіжні центри можуть працювати на локальному, регіональному або національному рівнях. Такі центри є важливими соціальними установами, спрямованими на підтримку молоді та розвиток громадського самовизначення.

Молодіжні центри в селищних громадах мають великий вплив на майбутній стан і неформальну освіту молоді задля міцного фундаменту майбутнього в реалізації ініціативних програм і розвитку громади. Таким чином, головною метою архітектурного проєкту молодіжного центру є урахування всіх потреб молоді (з врахуванням інклюзивності для тої частки молоді, яка повертається з фронту з порушеннями руху та інш.). Основні функції таких центрів можуть варіюватися залежно від міцності об'єкту, специфіки роботи громади та місцевих проєктних обмежень території. Також необхідно враховувати форму власності, якщо будівля стане часткою волонтерської допомоги, що може вплинути на фінансування проєкту та забудови, визначення необхідної потужності та специфіки об'ємно-планувального рішення.

Найпопулярнішими форматами молодіжних центрів по Україні все більше стають відкриті простори, коворкінги, хаби тощо.

В Україні існують потужні молодіжні центри різних форм власності, але ці центри не мають своїх приміщень, а саме: молодіжний хаб «КОМОРА» (м. Первомайський, Харківська обл.), коворкінг «SEL`CLUB» (Роганська громада, Харківська обл.), Корюківський молодіжний центр «КУБ» (Чернігівська область). В приміщеннях інших забудов молодь намагається площу використовувати багатofункціонально. Молодіжних центрів, які мають власне приміщення досить мало, а саме: Центр імені митрополита Андрія Шептицького (м. Львів), Пластовий Вишкільний Центр (м. Буча, Київська обл.), Центр розвитку лідерства Української академії лідерства (м. Харків). Зараз йде процес перегляду проєктних норм для потреб молоді з урахуванням інклюзії, реабілітації ветеранів, освітніх закладів тощо [2]. Широко використовується європейський досвід з питань безпеки, розробляються нові норми з цивільного захисту населення, адже ці питання будуть актуальними навіть після завершення бойових дій й стануть пріоритетними для всіх проєктів нового будівництва.

Проаналізувавши стан молодіжних інституцій та місць їх функціонування можемо зазначити, що в Україні більша частина молодіжних центрів не має достатнього фінансування для самостійного будівництва нових молодіжних

центрів. Але світова практика співфінансування все ж таки дає можливість молоді реалізовувати свої ідеї, шукати спонсорів, виділяти гроші на фінансування проектних розробок і будівництва молодіжних центрів, що будуть відповідати всім будівельним нормам та потребам суспільства. Світовий досвід підтримки молодіжних ініціатив і їх проектів допоможе проробити концепцію та розробити проектне рішення Молодіжного центру в селищі Докучаєвське, який стане основною майбутніх планувальних архітектурних рішень для подальшого відновлення й розбудови селища.

Список використаних джерел

1. Про затвердження типових положень про молодіжний центр та про експертну раду при молодіжному центрі: Постанова Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2017 р. № 1014: станом на 04 квіт.2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1014-2017-%D0%BF#Text> (дата звернення: 16.05.2024).

2. Дослідження доступності міських просторів, розроблене Big City Lab та ГО «Безбар'єрність» спільно з Міністерством розвитку громад та територій України: веб-сайт URL: <https://mtu.gov.ua/files/doslidzhennya-dostupnosti-miskyh-prostoriv.pdf> (дата звернення: 15.05.2024).

УДК 67.15.47

ЦЕГЛЯНІ ВИРОБИ ХАРКОВА: ШЛЯХ ДО ПОТУЖНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Гасанов А.Б. к.т.н., доцент, Кутафіна Д. здобувач ВО

Державний біотехнологічний університет

Цегла — колись новаторський, а зараз поширений матеріал, який вже довгий час є панівний на будівельному ринку. Використовуючи цеглу, як найвідоміший та новаторський матеріал свого часу, архітектори та будівельники завжди були впевнені в її конструктивних властивостях та естетичних характеристиках. І зараз, не домінуючи на ринку сучасних матеріалів, цегла назавжди залишається затребуваною у будівництві.

Уперше інформація про появу цегельного заводу з випалювання цегли на теренах слобідських земель, з'являється у зв'язку з варінням солі на торських соляних промислах (м. Торськ) у середині XVII ст., коли виробничий процес варіння солі вимагав особливі властивості будівельного матеріалу [1]. І, звісно, перша випалена цегла у горнах йшла на виготовлення печей. Але з розвитком цегляного будівництва цегли необхідно було більше.

Першим засновником цегельного заводу на території Слобідської України стає полковник Григорій Донець-Захаржевський. Розміщувався завод біля Холодної Гори (район залізничного вокзалу), звідки вироби доставлялися до фортеці, де у 1682 році почалось будівництво Успенського собору. Перший цегляний будинок у Харкові звів син Григорія — Федір.